

til berettigede Formaal, har man været rede til at imødekomme de Krav, der har været stillet, saaledes at man har kunnet faa Valutaattest.

Jeg har villet gøre Indsigelse overfor det ærede Medlems svævende Udtalelser, som slet ikke tog Sigte paa det, der overhovedet har været Strid om, og som bestred noget, der overhovedet ikke lader sig bestride.

Højer Andersen: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen udtalte, at der ved denne Lovs Udførelse i det praktiske Liv var blevet og vedblivende bliver begaaet stor Ure med Hensyn til Autorisation til at drive Valutahandel. Jeg tillader mig her at minde den højtærede Statsminister om det Ordsifte, der fandt Sted her i Tinget ved Behandlingen af samme Sag i Foraaret. Jeg henledede den Gang Opmærksomheden paa, at jeg og adskillige af mine Partifæller havde stemt for dette Lovforslag ud fra den Opfattelse, at vi ikke paa nogen Maade vilde være med til at lægge Hindringer Vejen for den berettigede og legitime Hædel med fremmed Valuta, og jeg henvist til, at forskellige større og mindre Provsbanker havde fremsat Indsigelser mod de Principper, eller maaske rettere den Angang paa Principper, som Valutacentralen fulgte den Gang og delvis ogsaa senere h. syntes at følge. Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen gjorde sig særlig til Talsmand for, at man skulde give „Kolding Folkebank“ den Ret til at handle med Valuta tilbage, som den havde haft, før denne Lov trådte i Kraft. Der var ogsaa Tale om enden Bank, „Frederiksberg Bank“, og jeg henviste til den Henvendelse, der fra et Par sønderjydske Banker, „Haderslev Kreditbank“ og „Graasten Bank“, blev rettet til det daværende Folketingsudvalgs Henvendelser, der, saa vidt jeg mindes, blev mødt med Sympati og Forstaaelse i den daværende Udvalg.

Saa vidt jeg har kunnet følge det i Bladene, har man senere givet baade „Kolding Folkebank“ og „Frederiksberg Bank“ Autorisation til at handle med Valuta. Om de to sønderjydske Banker udtalte den højtærede Minister sig i Gang meget velvilligt overfor den Hensigt, jeg tillod mig at rette til ham. Jeg taler med den højtærede Formands Tilladelse om at tage den højtærede Statsministers Svare paa denne Lejlighed. Den højtærede Statsminister udtalte: „I Anledning af det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Bemærkning om Sønderjyllands Banker og i det hele om den

Ordning, der er etableret med Hensyn til Valutahandelen, kan jeg henholde mig til, hvad jeg allerede een Gang har sagt, at hele dette Forhold vil blive taget op til ny Prøvelse. Det er mig ogsaa bekendt, at der ikke mindst fra sønderjydske Bankers Side har været Besværinger af en saadan Art, at det i hvert Fald tilsyneladende berettiger til en omhyggelig Prøvelse paa ny, og, som jeg sagde før, jeg kan ikke med min bedste Villie forstaa, at der skulde være det mindste at indvende imod, at en saadan Prøvelse finder Sted under de Former, som Ændringsforslaget forudsætter, og jeg kan altsaa i den Henseende fuldkommen imødekomme tilsige det ærede Medlem, at disse Spørgsmaal, han har rejst her, selvfølgelig skal blive underkastet en Prøvelse og Bedømmelse.“

Saa vidt jeg ved, har de to sønderjydske Banker, der drev en meget betydelig Valutahandel, en i enhver Henseende ganske legitim Handel, der var en naturlig Følge af de økonomiske Forholds Udvikling i de sønderjydske Landsdele, i den forløbne Tid ikke faaet den Tilladelse til at handle med Valuta, som de havde tidligere.

Jeg tillader mig at minde den højtærede Statsminister om denne Diskussion og spørge om, hvad der i den Anledning maatte være foretaget af Valutacentralen, idet jeg haaber, at det i den nærmeste Fremtid vil lykkes at vise de Hensyn, der taler for paa ny at tilkende disse to Banker Retten til at handle med Valuta, den skyldige Imødekommenhed.

Erhvervsministeren (Stauning): Overfor de sidste Bemærkninger af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen skal jeg sige, at jeg har paa den Foranledning, der tidligere er givet, drøftet Spørgsmaalet med Formanden for Valutacentralens Bestyrelse, idet jeg har gjort gældende, hvad jeg jo ikke har lagt Skjul paa her, at det forekom mig ønskeligt, at man i høj Grad udvidede Kredsen af Banker og Bankiers, som faar Autorisation til at drive Valutahandel. Det er selvfølgelig et Spørgsmaal om en mere omstændelig Kontrol, jo flere der faar det, men jeg har fra første Færd gjort den Betragtning gældende, at naar man ikke vil gaa til en virkelig Centralisation med eet Sted, een Central, hvorfra al Valuta udleveres, er der ikke nogen Betryggelse i, at man giver en tilfældig Kreds paa 10, 12, 16 eller 20 Adgangen til denne Handel. Saa var det fra et Befolknings- og et Erhvervssynspunkt mere betryggende; om Kredsen virkelig ud-